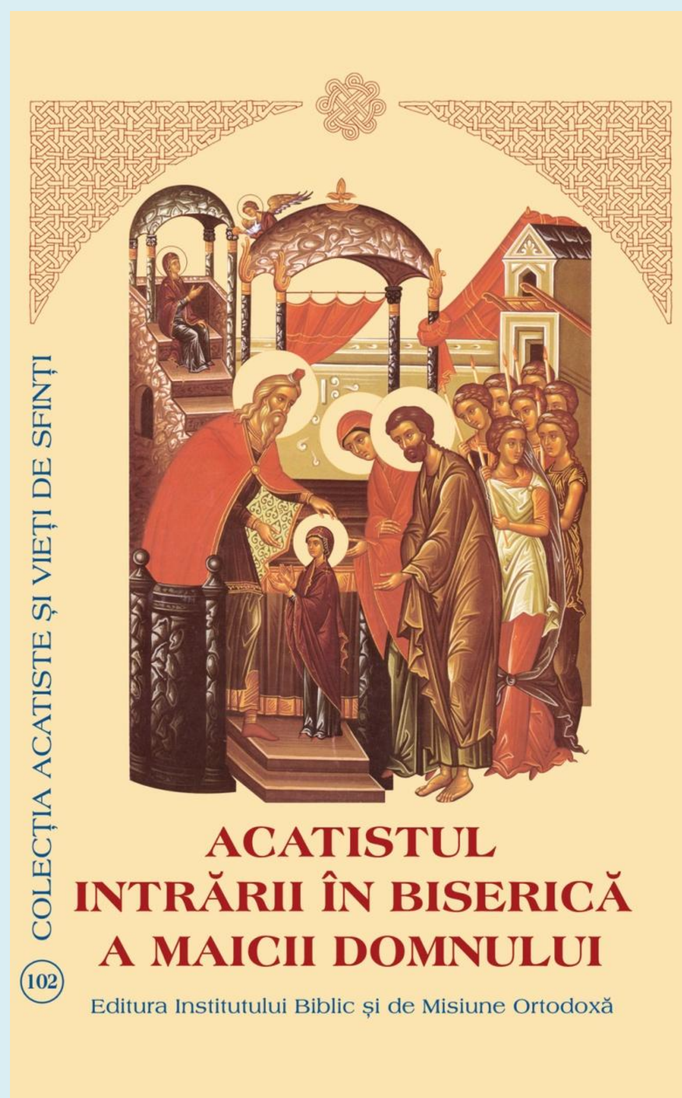
Acatistul intrării în Biserică a Maicii Domnului

(21 noiembrie)

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului (21 noiembrie):

https://www.academia.edu/44668334/Intrarea_%C3%AEn_Biseric%C4%83_a_Maicii_Domnului_21_noiembrie_

https://archive.org/details/intrarea-in-bis-a-md_202211

***

Materiale despre Intrarea în Biserică a Maicii Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Intrarea-%C3%AEn-Biseric%C4%83-a-Maicii-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Intrarea+%C3%AEn+Biseric%C4%83+a+Maicii+Domnului

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi icoasele

Condacul 1
Pe cea mai aleasă din toate neamurile, pe Sfânta Pruncă care se aduce astăzi de Sfinţii săi părinţi în Biserica Domnului şi se aşează în Sfânta Sfintelor, spre sălăşluirea Împăratului tuturor, cu cântări de laudă şi cu mulţime de făclii să o întâmpinăm. Iar tu care ai milostivire nemărginită, slobozeşte-ne din toate nevoile pe noi care îţi cântăm: ***Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.***

Icosul 1
Îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credinţă, iar credincioşii o fericesc pururi şi cu bucurie cântă laudele acestea:
Bucură-te, Sfântă Pruncă, care astăzi eşti adusă în Sfânta Sfintelor;
Bucură-te, că Sfinţii tăi părinţi astăzi iau roada făgăduinţei;
Bucură-te, că ai fost binecuvântată de marele arhiereu Zaharia;
Bucură-te, că el te-a aşezat în Sfânta Sfintelor;
Bucură-te, că Sfântul Zaharia apărând cinstea ta, de evrei a fost omorât;
Bucură-te, jertfă bine primită de Dumnezeu;
Bucură-te, că în Sfânta Sfintelor se pregăteşte azi sălăşluirea ta;
Bucură-te, că tu începi mântuirea noastră;
Bucură-te, că de fecioare de vârsta ta ai fost petrecută;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 2-lea
Veniţi cetele creştineşti să ne adunăm la Sfânta Pruncă, care lăsând toate bucuriile din lume, se duce ca o jertfă în Biserica Domnului de către Sfinţii săi părinţi, pentru mântuirea noastră, şi ca o mulţumire să o cinstim cu cântări prăznuind duhovniceşte, iar lui Dumnezeu să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
În vârstă de trei ani fiind Sfânta Pruncă, iar mai târziu Născătoare de Dumnezeu i s-a adus Domnului, împlinind făgăduinţa părinţilor săi, şi marele arhiereu Zaharia o primeşte şi o aşează în Sfânta Sfintelor, pentru a noastră mântuire, pentru aceasta să-i cântăm:
Bucură-te, că de fecioare cu făclii ai fost adusă;
Bucură-te, vasul cel sfinţit;

Bucură-te, biserica Împăratului tuturor;
Bucură-te, fecioară de Dumnezeu aleasă;
Bucură-te, că David mai înainte a proorocit despre intrarea ta în Sfânta Sfintelor;
Bucură-te, pâine cuvântătoare;
Bucură-te, cămara Cuvântului lui Dumnezeu:
Bucură-te, că ai fost hrănită de Îngeri;
Bucură-te, că ai fost aleasă de Dumnezeu pentru a fi Maică a Sa;
Bucură-te, cortul lui Dumnezeu;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 3-lea

David proorocul te-a lăudat de demult, Fiică a lui Dumnezeu numindu-te; iar tu născând Prunc pe Hristos Domnul nostru, l-ai hrănit cu lapte, ca o Maică Sfântă a Lui. Pentru această mare taină eşti adusă în Biserica Domnului şi aşezată în Sfânta Sfintelor, unde, neîncetat ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ana cea neprihănită s-a bucurat că împlinind făgăduinţa sa, aduce pe ceea ce s-a născut din făgăduinţa lui Dumnezeu, ca dar de mare preţ, şi Ioachim prăznuieşte luminat, iar noi te fericim, Sfântă Pruncă, cu această jertfă de cântare:
Bucură-te, singura binecuvântată între femei;
Bucură-te, propovăduirea proorocilor;
Bucură-te, slava apostolilor;
Bucură-te, lauda mucenicilor;
Bucură-te, înnoirea lumii;
Bucură-te, împăcarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, scaunul Stăpânului;
Bucură-te, sălăşluirea luminată a Mântuitorului;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 4 lea

Împodobită de nuntă se arată astăzi Biserica, frumoasă cămară, primind pe cămara cea însufleţită a lui Dumnezeu, pe cea curată şi fără de prihană şi mai luminată decât toată făptura, petrecând copilăria sa în Sfânta Sfintelor, şi cu îngerii împreună cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Saltă astăzi toate Oştirile îngereşti şi mulţimea creştinilor, înaintea feţei tale, prea curată Pruncă, purtătorii de făclii aleargă împreună cântând şi grăind acestea:
Bucură-te, uşă dinspre răsărituri;

Bucură-te, Sfântă Pruncă, primită în Biserică cu mare cinste;
Bucură-te, uşa Domnului;
Bucură-te, vistierie prea curată a înţelepciunii;
Bucură-te, izvorul darului;
Bucură-te, mieluşea curată;
Bucură-te, porumbiţă neîntinată;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 5-lea
Mieluşeaua lui Dumnezeu, curată, porumbiţă neîntinată, cortul lui Dumnezeu cel neîncăpător, sfinţenia slavei, prăznuind petrecerea ta, Sfântă Pruncă, întru cele ce nimenea nu intră, astăzi ne veselim cu fecioarele, care cu făclii aprinse te-au petrecut în Sfânta Sfintelor unde cu bucurie cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Pe cea de trei ani cu trupul şi de mulţi ani proorocită, pe cea mai desfătată decât cerurile şi mai înaltă decât puterile cele de sus, cu cântări să o lăudăm pe dumnezeiasca Pruncă:
Bucură-te, solitoarea mântuirii noastre;
Bucură-te, cea înconjurată de îngeri;
Bucură-te, cea cinstită de oamenii credincioşi;
Bucură-te, liman cu bună linişte;
Bucură-te, zid nesurpat;
Bucură-te, Maica luminii;
Bucură-te, mai înainte rânduită a fi Maica lui Dumnezeu;
Bucură-te, Pruncă cu trupul;
Bucură-te, desăvârşită cu sufletul;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 6-lea
Pe tine te-au propovăduit proorocii mai înainte, numindu-te sicriu sfinţit, cădelniţă de aur, sfeşnic, masă, scară şi turn, mieluşea curată, cămară neîntinată; iar noi, ca pe un cort de Dumnezeu încăpător, care ne-a mântuit pe noi, cântând strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Pe uşa cea neumblată, casă lui Dumnezeu primind-o, astăzi a încetat umbra legii, căci s-a arătat darul şi adevărul, muntele cel umbrit pe care mai înainte l-a văzut Avacum şi a vestit pe Ceea ce a intrat înăuntrul celor neumblate ale Bisericii, pentru care îi cântăm:

Bucură-te, cea plină de lumină;
Bucură-te, mângâierea noastră în necaz;
Bucură-te, doctorul tuturor bolilor;
Bucură-te, sfărâmarea morţii,
Bucură-te, râu de viaţă nedeşertat;
Bucură-te, carte pecetluită cu Duhul;
Bucură-te, cămara cea însufleţită a lui Hristos Domnul;
Bucură-te, locul bucuriei;
Bucură-te, că ai stricat blestemul Evei;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 7-lea
Tot pământul vede astăzi lucruri străine şi prea mărite, cum Pruncă fiind, aşezată în Sfânta Sfintelor, primeşte hrană de la îngeri, purtând chipul rânduielii împreună cântă totdeauna: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Prea slăvită sfinţenie, sfinţită dăruire, astăzi Preasfânta Pruncă, punându-se în Biserica lui Hristos, împăratul a toate, se păzeşte a fi locaş luminat celui ce a ales-o, pentru frumuseţea sufletului ei curat; iar noi cântăm acestea:
Bucură-te, mântuirea noastră;
Bucură-te, bucuria robilor tăi;
Bucură-te, chemarea noastră;
Bucură-te, Ceea ce ai născut pe Împăratul tuturor;
Bucură-te, cămara curăţiei;
Bucură-te, crin cu dulce miros;
Bucură-te, mirul cel de mult preţ;
Bucură-te, tămâie cu bună mireasmă;
Bucură-te, că întorci întristările noastre în bucurie;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 8-lea
Astăzi ai strălucit în casa Domnului ca un sfeşnic luminos, Sfântă Pruncă, şi ne luminezi cu cinstitele tale daruri ale milelor şi minunilor tale, că ele sunt mai presus de minte, străină este naşterea ta, străin este chipul naşterii tale, străine şi prea slăvite sunt toate ale tale, pentru care cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cela ce poartă toate cu cuvântul a auzit rugăciunea drepţilor şi stârpiciunea a dezlegat-o, ca un îndurat, şi le-a dăruit pricina bucuriei locuinţa harului, întru care sunt puse vistieriile tainelor, pentru care şi noi cu mulţumire îi cântăm:
Bucură-te, holdă nearată;
Bucură-te, spic dumnezeiesc;
Bucură-te, izvor nedeşertat al apei celei vii;
Bucură-te, mieluşeaua care ai născut pe Mieluşelul lui Dumnezeu;
Bucură-te, curăţitoarea cea caldă;
Bucură-te, luceafărul dimineţii;
Bucură-te, că ai purtat pe Soarele Hristos;
Bucură-te, locaşul luminii;
Bucură-te, că ai stricat întunericul;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 9-lea
Pe tine, steaua cea împărătească, primindu-te Biserica lui Dumnezeu, unde te-ai împărtăşit dulceţii celei nesfârşite şi la cele mai bune ai trecut, văzând în Fiul împlinirea celor mai înainte zise; pentru acesta noi, cântând acest mare praznic, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Astăzi ne-a strălucit primăvara veselă, luminând sufletele noastre, gândul şi mintea, cu darul prăznuirii Intrării în Biserică a Sfintei Prunce, pentru un trai sfânt, pregătindu-se a fi sălaş Împăratului celui Ceresc, pentru aceasta primeşte de la noi aceste laude:
Bucură-te, uşa prin care a trecut Cuvântul;
Bucură-te, că ai sfărâmat uşile iadului;
Bucură-te, că ai alungat pe diavolii cei întunecaţi;
Bucură-te, cea cu totul lăudată;
Bucură-te, curăţirea lumii;
Bucură-te, scară care înalţi pe cei de pe pământ la cer;
Bucură-te, pod care treci de la moarte la viaţă;
Bucură-te, că fără de osteneală ai purtat în pântecele tău, pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, că ai născut pe Dătătorul legii;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 10-lea
Daruri aduc azi cerul şi pământul Preasfintei Prunce, Cetele îngereşti, mulţimea creştinilor şi toată suflarea, căci legea a trecut ca umbra şi razele darului au strălu-

cit, intrând în Biserică Sfânta Pruncă, pentru a slăvi pe Dumnezeu cu viaţă sfântă şi cu cântare îngerească: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
În Biserică aducând Ana pe ceea ce avea să fie casa Domnului, strigând, grăia: ***"Prunca cea dată mie de la Dumnezeu o aduc în Biserica Ziditorului, primeşte-o, Sfinte Zaharia, şi o aşează unde o va primi Dumnezeu şi să fie spre sălăşluirea Mântuitorului".*** Iar noi minunându-ne de acestea cântăm aşa:
Bucură-te, păzitoarea robilor tăi;
Bucură-te, sfinţită scăpare a păcătoşilor;
Bucură-te, minunarea oamenilor;
Bucură-te, bucuria îngerilor;
Bucură-te, grabnic ajutătoare a celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, adâncul cel nemăsurat;
Bucură-te, chemarea proorocilor,
Bucură-te, podoaba apostolilor;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 11-lea
"Roaba Domnului am fost eu", a spus Sfânta Ana, Sfântului Zaharia chemându-L pe Dumnezeu cu credinţă în post şi în rugăciune ca să iau rodul durerii mele şi după naştere să o aduc Celui ce mi-a dat-o. Pentru aceasta mă veselesc astăzi, împlinind făgăduinţa mea, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Veseliţi-vă astăzi luminat, Sfinţilor părinţi ai prea curatei Prunce, pe care o aduceţi jertfă sfântă, căci a fost dată vouă din făgăduinţă, pentru curăţia vieţii voastre pe pământ, cea plină de fapte bune, din care s-a născut Mântuitorul nostru, care şi-a ales-o cort însufleţit, căruia îi cântăm:
Bucură-te, întărirea mucenicilor;
Bucură-te, scăpare şi liniştea robilor tăi;
Bucură-te, că prin tine moştenim Viaţa cea veşnică;
Bucură-te, că ne îmbraci cu haina nestricăciunii;
Bucură-te, că prin tine am văzut lumina;
Bucură-te, că ne ridici de la întuneric la lumină;
Bucură-te, că ne ajuţi a nu iubi desfătările pământeşti;
Bucură-te, cea pururea binecuvântată de robii tăi;
Bucură-te, stea neapusă;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 12-lea
Prin harul dat ţie de la Dumnezeu, Sfântă Pruncă, te-ai făcut uşă de mântuire, munte înţelegător, scară însufleţită, pe care proorocii te-au vestit de demult. apostolii te-au propovăduit, mucenicii te-au mărturisit, cuvioşii te-au slăvit, îngerii şi pământenii slavoslovesc înaintea lui Dumnezeu pentru tine, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
În Biserică te-au adus pe tine, dumnezeiască Fiică, bătrânii tăi părinţi, cei ce te-au născut, ca pe o jertfă curată şi străin lucru, te sălăşluieşti întru cele neumblate, ca mai înainte să găteşti locaş lui Dumnezeu-Cuvântul, căruia închinându-ne, strigăm ţie:
Bucură-te, că ai născut pe Cel Milostiv;
Bucură-te, că ne-ai adus pe Soarele cel mare;
Bucură-te, că ai deschis Raiul cel închis;
Bucură-te, lauda cuvioşilor;
Bucură-te, cununa mucenicilor;
Bucură-te, podoaba drepţilor;
Bucură-te, mântuirea credincioşilor;
Bucură-te, vasul mirului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, folositoarea lumii;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, cea mai cinstită şi mai sfântă decât toţi sfinţii, dumnezeiască Pruncă, Fecioară şi Maica Dumnezeului celui de sus, în ziua intrării tale în Sfânta Sfintelor, pe care o prăznuim astăzi cinstindu-te, primeşte acest dar al nostru şi ne izbăveşte pe noi din toate nevoile, necazurile şi primejdiile şi ne învredniceşte Împărăţiei celei Cereşti, ca întotdeauna cu mulţumire să cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zice iar:
Icosul 1
Îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credinţă, iar credincioşii o fericesc pururi şi cu bucurie cântă laudele acestea:
Bucură-te, Sfântă Pruncă, care astăzi eşti adusă în Sfânta Sfintelor;
Bucură-te, că Sfinţii tăi părinţi astăzi iau roada făgăduinţei;
Bucură-te, că ai fost binecuvântată de marele arhiereu Zaharia;
Bucură-te, că el te-a aşezat în Sfânta Sfintelor;
Bucură-te, că Sfântul Zaharia apărând cinstea ta, de evrei a fost omorât;
Bucură-te, jertfă bine primită de Dumnezeu;
Bucură-te, că în Sfânta Sfintelor se pregăteşte azi sălăşluirea ta;

Bucură-te, că tu începi mântuirea noastră;
Bucură-te, că de fecioare de vârsta ta ai fost petrecută;
Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.

Condacul 1

Pe cea mai aleasă din toate neamurile, pe Sfânta Pruncă care se aduce astăzi de Sfinţii săi părinţi în Biserica Domnului şi se aşează în Sfânta Sfintelor, spre sălăşluirea Împăratului tuturor, cu cântări de laudă şi cu mulţime de făclii să o întâmpinăm. Iar tu care ai milostivire nemărginită, slobozeşte-ne din toate nevoile pe noi care îţi cântăm: ***Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară.***

***

Împlinindu-se trei ani de la naşterea prea curatei Fecioare Maria, drepţii ei părinţi, Ioachim şi Ana, şi-au adus aminte de făgăduinţa lor, ca să dea în dar lui Dumnezeu pe cea născută. Deci, au voit a împlini cu fapta ceea ce făgăduiseră cu cuvântul. ***Chemând toate rudeniile din Nazaret unde vieţuiau, rudenii care erau de neam împărătesc şi arhieresc, căci însuşi dreptul Ioachim era de neam împărătesc, iar soţia lui, Sfânta Ana, era de neam arhieresc; şi aducând şi cete de fecioare tinere, au pregătit făclii multe şi au împodobit pe Preacurata Fecioară Maria cu podoabă împărătească.***

Despre aceasta mărturisesc Sfinţii Părinţi cei de demult. ***Astfel, Sfântul Iacob, arhiepiscopul Ierusalimului, spune cuvintele zise de Ioachim: "Chemaţi fiice evreice curate, să ia făclii aprinse". Iar cuvintele dreptei Ana le spune Sfântul Ghermano, patriarhul Constantinopolului, astfel: "Făgăduinţele pe care le-au făcut buzele mele le voi da Domnului. Pentru aceasta am adunat cete de fecioare cu făclii, şi am chemat preoţi, şi pe rudeniile mele, zicând tuturor: Bucuraţi-vă împreună cu mine toţi, că m-am arătat astăzi şi maică şi înainte povăţuitoare, dând pe fiica mea, nu împăratului celui pământesc, ci lui Dumnezeu, Împăratul ceresc".***

Iar pentru podoaba cea împărătească a dumnezeieştii prunce, Sfântul Teofilact, arhiepiscopul Tesalonicului, grăieşte aşa: "Se cuvenea ca intrarea pruncei celei dumnezeieşti să fie după vrednicia ei, şi astfel, de un mărgăritar ca acesta prealuminat şi de mult preţ să nu se lipească haine proaste. Deci era de trebuinţă să o îmbrace cu haină împărătească, spre slava şi frumuseţea cea mai mare". Pregătind cele ce se cuveneau pentru cinstită şi slăvita intrare, au făcut calea din Nazaret la Ierusalim, timp de trei zile.

Ajungând în cetatea Ierusalimului, au mers cu cinste la biserică, ducând întrînsa pe "Biserica" lui Dumnezeu cea însufleţită, pe prunca cea de trei ani, pe curata Fecioară Maria. Cete de fecioare cu lumânări aprinse mergeau înaintea ei, după mărturia Sfântului Tarasie, arhiepiscopul cetăţii lui Constantin, care povesteşte că Sfânta Ana ar fi grăit aşa: "Purtaţi, fecioare, făclii şi călătoriţi înaintea mea şi înaintea dumnezeieştii copile". Iar sfinţii ei născători, luând de mâini pe fiica lor cea dăruită lui Dumnezeu, cu blândeţe şi cu cinste o duceau între dânşii.

Toată mulţimea rudeniilor, vecinilor şi cunoscuţilor urma cu veselie, ţinând făclii în mâini şi înconjurând-o pe Preasfânta Fecioară ca stelele pe luna cea luminoasă, spre mirarea Ierusalimului. ***Pentru acest lucru Sfântul Teofilact scrie aşa: "A uitat fiica casa părinţilor săi şi se aduce Împăratului, Celui ce a dorit frumuseţea ei, şi se aduce nu fără cinste, nici fără slavă, ci cu petrecere luminată, că se scoate din casa părintească cu slavă".*** Apoi toţi lăudau ieşirea ei, toate rudeniile, vecinii şi câţi erau în legătura dragostei, urmau părinţilor ei. Părinţii se bucurau împreună cu părintele, maicile cu maica, iar copilele şi fecioarele mergeau înaintea dumnezeieştii copile, purtând făclii, şi erau ca un şir de stele care strălucesc împreună cu luna.

Deci, s-a adunat tot Ierusalimul, văzând acea nouă petrecere, cum pe o copilă de trei ani o duc împodobită cu atâta slavă şi cu multe lumini; şi nu numai cetăţenii de jos ai Ierusalimului, ci şi cei de sus, adică sfinţii îngeri, s-au adunat să vadă preaslăvita ducere a prea curatei Fecioare Maria. Şi văzând, se mirau cum cântă Biserica: "***Îngerii văzând intrarea prea curatei s-au mirat, cum Fecioara intră în sfânta sfintelor...***". Deci împreună cu ceata pământească cea văzută a fecioarelor celor curate era şi ceata cea nevăzută a celor fără de trup, ducând înăuntru, întru cele sfinte, pe prea curata Fecioară Maria, înconjurând-o ca pe un vas ales al lui Dumnezeu, după porunca Domnului.

Sfântul Gheorghe, arhiepiscopul Nicomidiei, aşa grăieşte despre aceasta: "Duceau acum părinţii pe Fecioara către uşile bisericii, înconjurând-o pe ea îngerii şi cu toate puterile cele mai presus de lume împreună veselindu-se; că îngerii, deşi nu ştiau puterea tainei, însă ca nişte slugi, din porunca Domnului, slujeau la intrarea ei în biserică. Şi mai întâi se mirau văzând-o pe dânsa că va fi vas preacinstit al faptelor bune, care purta semnul curăţeniei celei veşnice, şi avea trup de care nici un fel de păcat nu se va

apropia niciodată". Deci, făcând voia Domnului, au săvârşit părinţii slujba cea poruncită.

Astfel, cu cinste şi cu slavă era petrecută în biserica Domnului, prea nevinovata copilă, nu numai de oameni, ci şi de îngeri. ***Căci de vreme ce chivotul Legii vechi, ce purta în sine mana, care era numai închipuirea prea curatei Fecioare, s-a dus cu cinste în biserica Domnului, adunându-se tot Israelul, cu cât mai vârtos se cuvenea cinste însuşi Chivotului însufleţit, pe binecuvântata Fecioară, Maica lui Dumnezeu, care avea să poarte în sine pe Hristos.*** Când se ducea chivotul Legii în biserica Domnului, mergea înainte împăratul cel pământesc, fiind împărat peste Israel dumnezeiescul prooroc David.

Iar înaintea chivotului însufleţit, adică înaintea prea curatei Fecioare, care se ducea în Biserica lui Dumnezeu, mergea înainte, nu împăratul cel pământesc, ci Cel ceresc către Care în toate zilele ne rugăm, zicând: "Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului...". Pentru că acel Împărat era mergător înaintea acestei fiice împărăteşti, după cum mărturiseşte despre acestea Sfânta Biserică în cântările ei, astfel: "***În Sfânta Sfintelor, cea sfântă şi fără de prihană cu Duhul Sfânt se aduce...***".

La ducerea chivotului erau cântări, căci a poruncit împăratul David Leviţilor să pună cântăreţi, să dea glas de veselie în organe, în psaltiri, în alăute şi în chimvale. Iar la ducerea Preasfintei Fecioare nu se făceau cântări ale muzicii pământeşti, ci cântări ale îngerilor celor ce nevăzut slujeau. Pentru că, intrând Fecioara în cele sfinte spre slujba Domnului, îngerii cântau cu glasuri cereşti, despre care pomeneşte acum Biserica în condac: "***Împreună aducând darul Duhului lui Dumnezeu pe care o laudă îngerii; aceasta este cortul cel ceresc***".

Însă şi de cântări omeneşti era însoţită ducerea prea curatei, pentru că Ana cea dreaptă - cum spune în cuvântul Sfântului Terasie - grăieşte către fecioarele care mergeau înainte: "Cântaţi-i acesteia întru laude, cântaţi-i întru alăute, glăsuiţi cântare duhovnicească; măriţi-o pe dânsa în psaltire cu zece strune". Biserica a pomenit despre aceasta, zicând: "***Bucură-se cu duhul Ioachim şi Ana. Şi cetele fecioarelor cânta Domnului, cu psalmi cântând şi cinstind pe maica Lui***". De aici se arată că cetele de fecioare, care mergeau atunci înaintea prea curatei Fecioare, cântau oarecare cântări din psalmii lui David. Cu ele se uneşte şi făcătorul canonului acestuia, zicând: "***Începeţi, fecioare, şi cântaţi cântări, ţinând în mâini făclii***". Apoi Sfinţii şi drepţii ei

Părinţi, Ioachim şi Ana, după mărturia Sfântului Tarasie, aveau în gurile lor această cântare a lui David, strămoşul lor: ***Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumuseţea ta.***

Atunci, după povestirea Sfântului Teofilact, au ieşit preoţii care slujeau în biserică întru întâmpinarea acelei preaslăvite fiice a lui Dumnezeu şi cu cântări au întâmpinat pe Preasfânta Fecioară, pe aceea care avea să fie Maica Arhiereului celui Mare, Care a străbătut cerurile. ***Pe aceasta aducând-o Sfânta Ana la uşile bisericii, precum scrie Sfântul Tarasie, zicea aşa: "Vino, fiică, către Cel ce mi te-a dăruit! Vino chivot al sfinţeniei către mult înduratul Stăpân! Vino, uşa vieţii, către Milostivul dătător! Vino, sicriul Cuvântului, către lăcaşul Domnului, intră în biserica Domnului, bucuria şi veselia lumii". Iar către Zaharia a zis Ioachim, ca şi către un prooroc, arhiereu şi rudenie a lor: "Primeşte, Zaharia, pe cortul cel curat; primeşte, preotule, sicriul cel fără de prihană; primeşte, proorocule, cădelniţa şi cărbunele cel nematerialnic, primeşte dreptule tămâia cea duhovnicească".***

Apoi dreapta Ana a zis către arhiereu, precum povesteşte Sfântul Ghermano: "Primeşte-o! proorocule, pe fiica cea dăruită mie de Dumnezeu; primeşte-o şi o sădeşte pe ea în muntele cel sfânt, în locaşul cel gata al lui Dumnezeu, nimic ispitind, până când Dumnezeu, Care a chemat-o aici, va aduce la săvârşire cele ce bine a voit pentru dânsa".

Erau acolo, după cum scrie Sfântul Ieronim, cincisprezece trepte la intrarea în biserică, după numărul celor cincisprezece psalmi ai treptelor, şi la fiecare din acele trepte se cântă câte un psalm de către preoţii şi leviţii care intrau în slujbă. Deci drepţii părinţi au pus pe prunca cea fără prihană pe treapta cea dintâi, iar ea îndată, singură, a alergat pe trepte foarte degrabă, neajutând-o nimeni, nici sprijinind-o. Şi alergând la treapta cea de sus, a stat acolo, întărind-o pe dânsa puterea lui Dumnezeu cea negrăită. Căci încă mică fiind, a început Domnul a arăta într-însa puterea Sa cea mare, ca să înţeleagă cât de mare va fi în dar, când va veni în vârstă cea desăvârşită.Atunci se mirau toţi când au văzut pe acea pruncă de trei ani suindu-se singură degrabă pe acele trepte, ca şi cum ar fi fost desăvârşită cu vârsta.

Mai vârtos Zaharia se miră de aceasta şi, ca un prooroc, din descoperirea lui Dumnezeu înţelegea mai înainte cele ce aveau să fie. ***Căci, spune despre dânsul Sfântul Teofilact, că era luminat de Duhul. La fel şi Sfântul Tarasie***

grăieşte despre dânsul că, umplându-se de Duhul Sfânt, a strigat: "O, pruncă curată! O, fecioară neîntinată! O, doamnă preafrumoasă. O, înfrumuseţarea femeilor! O, podoaba fiicelor! Tu eşti binecuvântată între femei; tu eşti preamărită cu curăţenia; tu eşti pecetluită cu fecioria; tu eşti dezlegarea blestemului lui Adam".

Iar către Sfânta Ana, după mărturia Sfântului Ghermano, Zaharia a zis: "Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, o, femeie mai cinstită decât oricare altele! Preaslăvită este aducerea ta, o, iubitoare de Dumnezeu!"

Apoi ţinând prunca de mână - zice acelaşi Sfânt Ghermano -, cu bucurie a adus-o Zaharia întru cele sfinte, zicând către dânsa unele ca acestea: "Vino, împlinirea proorociei mele; vino, săvârşirea făgăduinţelor Domnului; vino, pecetea aşezământului Lui; vino, împlinirea tainelor Lui; vino, oglinda tuturor proorocilor; vino, înnoirea celor învechite; vino, lumina celor ce zac în întuneric; vino, dar nou şi preadumnezeiesc, intră cu bucurie în biserica Domnului tău; acum în această de jos, pământească, iar puţin mai pe urmă în cea de sus şi neapropiată".

Iar prunca săltând şi bucurându-se foarte, mergea în casa Domnului. Că, deşi era mică cu vârsta, fiind numai de trei ani, însă cu darul lui Dumnezeu era desăvârşită, ca ceea ce era aleasă de Dumnezeu mai înainte de întemeierea lumii.

Astfel a fost dusă în biserica Domnului prea curata şi prea binecuvântata Fecioară Maria. Atunci arhiereul Zaharia a făcut un lucru străin şi tuturor de mirare, căci a dus pe pruncă în Sfânta Sfintelor, care este după a doua catapeteasmă, în care era chivotul Legii cel ferecat peste tot cu aur, şi heruvimii slavei care umbreau altarul, unde, nu numai femeilor, ci nici preoţilor nu le era îngăduit a intra, fără numai singur arhiereului, o dată într-un an.

Acolo i-a dat arhiereul Zaharia prea curatei Fecioare loc de rugăciune. Căci celorlalte fecioare, care, de asemeni, erau aduse pentru slujbă în biserica Domnului până la vremea vârstei lor, le era dat loc de rugăciune, după mărturia Sfântului Chiril Alexandrinul şi a lui Grigore de Nissa, între biserică şi altar, unde mai pe urmă a fost ucis Zaharia. Şi nicidecum nu era cu putinţă vreuneia din fecioarele acelea a îndrăzni să se apropie de altar, pentru că le oprise arhiereul.

Aceasta a făcut-o arhiereul după porunca lui Dumnezeu, despre care grăieşte Sfântul Teofilact astfel: "Iar arhiereul, fiind luminat de Dumnezeu, a cunoscut pe pruncă, că este locaş al dumnezeiescului dar, şi că este mai vrednică decât el spre a sta totdeauna înaintea feţei lui Dumnezeu. Şi, aducându-şi aminte de cele zise în Lege despre chivot - căci s-a poruncit ca acela să fie pus în Sfânta sfintelor - îndată a priceput cum că acela a fost mai înainte numai închipuirea copilei acesteia. Deci, neîndoindu-se, a îndrăznit mai presus de Lege a o aduce în Sfânta Sfintelor. Şi a primit pe Fecioară locul acela, care nu era văzut de nici unul din alţi bărbaţi, nici chiar de preoţi, decât numai de arhiereu o dată într-un an. Căci se cădea aceasta pentru ea, ceea ce s-a sfinţit mai înainte de zămislire prin curăţie; şi din pântece s-a îndreptat să nu slujească legii celei omeneşti care zace asupra oamenilor celor ce greşesc, ci celei cereşti, fiind mai presus decât îngerii şi în care, nu legea omenească, ci darul cel desăvârşit a lucrat".

Apoi drepţii părinţi au adus - precum zice Sfântul Ieronim - cu prea binecuvântata lor fiică, şi daruri lui Dumnezeu, jertfe şi arderi de tot. Şi fiind binecuvântaţi de arhiereu şi de tot soborul preoţesc, s-au întors la casa lor cu toate rudeniile şi au făcut ospăţ mare, veselindu-se şi mulţumind lui Dumnezeu.

Iar prea binecuvântata Fecioară, la începutul vieţii sale, a fost dată în casa Domnului, în locaşul de fecioare, pentru că biserica Ierusalimului - cea zidită de Solomon, iar după pustiire, înnoită de Zorobabel - avea multe locaşuri de locuinţă precum zice ***Iosif (Flaviu), istoricul cel vechi al evreilor:*** "***Că erau pe lângă peretele bisericii, treizeci de camere de piatră despărţite una de alta, largi şi foarte frumoase. Iar peste acelea erau alte camere şi peste acelea al treilea rând, şi de toate era numărul lor nouăzeci de camere, având toată îndemânarea. Iar înălţimea casei era ca şi peretele bisericii, ca nişte stâlpi întărind biserica pe dinafară***".

Deci în acele case erau diferite locaşuri: deosebi vieţuiau fecioarele, care erau date spre slujba lui Dumnezeu, până la o vreme; în altă parte locuiau şi văduvele, cele care se făgăduiau să-şi păzească curăţenia până la sfârşitul vieţii lor, precum era Ana proorociţa, fata lui Fanuil; şi iarăşi deosebi petreceau bărbaţii care se chemau nazorei, vieţuind în chipul monahilor necăsătoriţi. Aceia toţi slujeau Domnului în biserică şi îşi aveau hrana din averea lor. Iar celelalte case erau pentru odihna săracilor străini care veneau de departe pentru închinăciune.

Deci în locaşul fecioarelor, precum s-a zis, a fost dată prunca cea de trei ani, prea curata Fecioară Maria, fiind orânduite pe lângă dânsa fecioare mai bătrâne cu anii, iscusite în Sfânta Scriptură şi în lucrul mâinilor, pentru că din copilărie să se deprindă dumnezeiasca pruncă şi cu Scriptură şi cu lucrul mâinilor. Apoi o cercetau pe ea Sfinţii ei Părinţi Ioachim şi Ana, iar mai vârtos Sfânta Ana, ca o maică mergea adeseori să vadă pe fiica sa şi o învăţa pe dânsa.

Astfel, a învăţat degrabă Scriptura Legii vechi desăvârşit, după mărturia Sfântului Ambrozie şi a lui Gheorghe istoricul, şi nu numai Scriptura, ci şi lucrul mâinilor l-a deprins bine, precum zice despre dânsa Sfântul Epifanie: "Fecioara era ascuţită la minte şi iubitoare de învăţătură şi nu numai Sfânta Scriptură învăţa, ci şi toarcerea lânii şi a inului şi la cusături cu mătase se îndeletnicea".

Pentru priceperea sa cea bună, era tuturor mirare şi lucra mai vârtos acele lucruri ce puteau să fie de trebuinţă preoţilor la slujba Bisericii; încât mai pe urmă, pe vremea Fiului ei, putea să se hrănească cu cinste. Pentru că chiar hitonul cel necusut, adică cămaşa pentru care s-a tras sorţ când Domnul era răstignit pe cruce, a fost ţesut de Fecioara Maria, cu mâinile ei.

Sfântul Epifanie spune că se dădea Preacuratei Fecioare, ca şi celorlalte fecioare, hrana cea obişnuită de la biserică, dar ea o dădea săracilor străini, pentru că era hrănită cu pâine cerească, precum cânta Biserica. Sfântul Ghermano spune despre dânsa: "Petrecea Fecioara în Sfânta Sfintelor, primind hrană dulce de la îngeri". Şi Sfântul Andrei Criteanul grăieşte: "În Sfânta Sfintelor petrecând Fecioara ca într-o cămară, primea hrană străină şi nestricăcioasă”.

Şi se spune că prea curata Feicoară intra în cortul cel mai dinăuntru, care se zice Sfânta Sfintelor, ce era după a doua catapeteasmă, iar nu în locaşul cel fecioresc. Pentru că, deşi avea loc deosebit în locaşul fecioarelor, la rugăciune ea intra în Sfânta Sfintelor, căci numai ei îi era îngăduit. Dar ajungând în vârstă mai mare şi deprinzându-se cu Scriptura şi cu lucrul mâinilor, mai mult zăbovea la rugăciune, decât la lucru. ***Ea avea obicei de petrecea toată noaptea şi cea mai mare parte a zilei în rugăciuni.*** La rugăciune intra în Sfânta Sfintelor, iar la lucrul mâinilor se întorcea în locaşul său; pentru că nu era slobod a lucra ceva în Sfânta Sfintelor, nici a aduce ceva acolo.

Cea mai multă vreme a vieţii sale şi-a petrecut în biserică la rugăciune, după a doua catapeteasmă, în cortul cel dinăuntru, decât în casa ce îi era dată pentru lucrul mâinilor. ***Pentru aceasta, de către toţi învăţătorii, cu un glas se mărturiseşte, că prea curata Fecioară până la doisprezece ani şi-a avut viaţa în Sfânta Sfintelor, de vreme ce numai câte puţin ieşea de acolo. Iar cum a fost viaţa ei în vârsta tinereţilor, scrie Ieronim astfel: "Fericita Fecioară, încă din pruncia sa, când era în biserică cu celelalte fecioare de o vârstă cu sine, îşi petrecea viaţa foarte cu rânduială. Pentru că de dimineaţă până la al treilea ceas din zi, stătea la rugăciune; iar de la al treilea ceas până la al nouălea, se îndeletnicea cu lucrul mâinilor sau cu citirea cărţilor sfinte. De la al nouălea ceas, iarăşi îşi începea rugăciunea, de la care nu înceta, până când nu i se arăta îngerul, dintr-ale cărui mâini se obişnuise a-şi primi hrană. Şi aşa mereu tot mai mult sporea în dragostea lui Dumnezeu".***

Astfel a fost viaţa ei în feciorie, când locuia împreună cu fecioarele cele de o vârstă. Din zi în zi crescând şi întărindu-se cu duhul, creştea într-însa şi viaţa cea cu nevoinţă, cu iubire de osteneală şi rugăciune. Pentru că mergea din putere în putere, până când a umbrit-o puterea Celui de sus. ***Iar când i se arăta îngerul aducându-i hrană, a văzut cu ochii săi chiar arhiereul Zaharia, despre care mărturiseşte Sfântul Gheorghe Nicomidianul, zicând: "Din zi în zi, înaintând cu vârsta, se înmulţeau şi darurile Duhului Sfânt întru dânsa".***

Apoi petrecea împreună cu îngerii, lucru pe care şi Zaharia îl ştia. Căci intrând el în altar, după obiceiul său, ca arhiereu, a văzut pe cineva că vorbea cu fecioara, dându-i hrană, şi având chipul străin - pentru că era înger cel ce se arăta. Şi înspăimîntându-se Zaharia, cugeta în sine:

"Ce este aceasta nouă şi neobişnuită asemănare îngerească ce s-a arătat şi vorbea către fecioară, cu chip fără de trup, aducând hrană care hrăneşte trupul, cel cu firea nematerialnică, dând fecioarei mâncare materialnică? Acea vedere îngerească se făcea numai preoţilor, şi aceea nu totdeauna; iar către partea femeiască şi încă către o fecioară aşa tânără, nicidecum nu este obişnuit a se vedea. Căci de ar fi fost dintre cele însoţite cu bărbat, dar fără copii, s-ar fi rugat ca să i se dea rod - precum s-a rugat Ana odinioară - atunci nu m-aş fi minunat de arătarea îngerească.

Dar fecioara astfel de lucru nu cere şi, precum văd, totdeauna i se arată îngerul. Pentru aceasta sunt în mai mare mirare, în spaimă şi în îndoială. Căci, ce poate să fie aceasta? Şi ce vine, să-i vestească îngerul? Ce este hrana aceea ce i se aduce? Şi de unde se ia? Cine pregăteşte acea hrană? Şi ce

mână face acea pâine? Pentru că îngerii nu se îngrijesc pentru trebuinţele trupeşti, deşi mulţi oameni au fost hrăniţi printr-înşii, dar hrana aceea o pregătea mâna omenească.

Căci îngerul, slujind lui Daniil, deşi putea, cu puterea Celui Preaînalt, nu prin altcineva, ci prin sine să împlinească cele poruncite, a luat pe Avacum cu scafa (vas), ca nu cumva vedenia cea îngerească şi hrana cea neobişnuită, să înfricoşeze pe cel ce îl hrănea. Iar aici singur îngerul vine către fecioară, care lucru este plin de o taină, pe care eu nu o pricep. Ce este aceasta? Căci chiar din copilăria ei s-a învrednicit de daruri ca acestea, ca să-i slujească cei fără de trupuri.

Ce este aceasta? Au doar întru dânsa se vor împlini graiurile prooroceşti? Au doar întru dânsa va fi sfârşitul aşteptării noastre? Au doar dintr-însa va lua fire Cel Care are să vină să mântuiască neamul nostru? Căci această taină a fost mai dinainte proorocită, şi Cuvântul caută pe aceea care să slujească tainei. Au doar nu este alta mai dinainte aleasă ca să slujească tainei, fără numai fecioara aceasta, pe care o văd?

Cât eşti de fericită casa lui Israel, din care a odrăslit o vlăstară ca aceasta! Cât eşti de fericită rădăcina lui Iesei, din care a ieşit viţa, care are să odrăslească lumii floarea mântuirii! Cât de slăvită este pomenirea părinţilor acesteia! Cât sunt de fericit şi eu cel ce mă satur de o vedere ca aceasta şi înfrumuseţez o Fecioară ca aceasta, spre a fi mireasa Cuvântului!" Până aici este povestirea Sfântului Gheorghe Nicomidianul.

Încă şi Fericitul Ieronim asemenea grăieşte: "Cum că în toate zilele o cercetau pe dânsa îngerii şi de m-ar fi întrebat cineva pe mine cum a petrecut acolo, Preacurata Fecioară în vremea copilăriei sale, aş fi răspuns că acel lucru numai lui Dumnezeu singur i-a fost ştiut şi lui Gavriil Arhanghelul, păzitorul ei cel nedepărtat, care împreună cu alţi îngeri venea adeseori la dânsa şi cu dragoste vorbeau împreună cu dânsa".

Astfel petrecea prea curata Fecioară în sfânta sfintelor împreună cu îngerii, dorind ca în veci să vieţuiască întru curăţenie îngerească şi în feciorie, după mărturia sfinţilor învăţători, Grigore de Nissa, Ieronim şi a celorlalţi, care zic că această Fecioară singură şi-a logodit fecioria lui Dumnezeu. Pentru că în Legea veche era neobişnuit fecioarelor a nu se mărita, căci mai cinstită era însoţirea decât fecioria. *Iar prea curata Fecioară a cinstit fecioria, mai vârtos decât însoţirea şi, făcându-se mireasa lui Dumnezeu, ziua şi noaptea Îi slujea Lui*

în curăţenia fecioriei sale. Iar Duhul cel Preasfânt, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu Tatăl, pregătea întru dânsa sălăşluirea lui Dumnezeu Cuvântul.

Să fie dar Preasfintei şi Celei de o fiinţă şi nedespărţitei Treimi, slavă şi mulţumire. Iar prea curatei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cinste şi laudă, de la toate neamurile în veci. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Intrarea în Biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria)